

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

21. Quomodo propter cessation[em] consuetæ eleemosynæ vniuersum
monasterij triticum corruptum, & in mare proiectum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

LIBER VI.

us ipsa tibi sexduplicata restituit? Agnosce
 quia non est Deus alius, neque in terra,
 neque in caelo, nisi ipse solus. Ille verò mira-
 culo admonitus, cum experimento didicisset
 ipse veritatem, effectus est repente Christia-
 nus. Glorificauit Deum, & saluatorem nostrum
 Christum cum Patre, & Spiritu sancto, pluri-
 mas referens gratias prudentissimæ vxori sue,
 per quam vera Dei notitia ipsi in veritate
 concessa est.

*Sanctus Moschus Euiratus in Prato spirituali cap. 89.
 propter cessationem consuetæ elemosynæ vniuer-
 sum monasterij triticus corruptus, & in mare
 proicitum est.*

CAP. XXI.

IN monasterio Abbatis Theodosij in sco-
 polo, inter Seleuciam & Rosum Ciliciæ
 consuetudo fuit, vt in cæna Domini pauperes
 omnes, & pupilli regionis huius confluerent
 huc, & acciperent medium tritici sextarium,
 benedictiones tredecim, & sextarium vini,
 mediumque sextarium mellis pro quolibet.
 Ante hoc autem triennium, magna tritici ste-
 rilitas fuit, vendebaturque triticum in regio-
 ne hac, sextarij xij. vno numismate. Cum ergò
 venissent ieiunij dies, dicunt Abbati nostro
 quidam ex parribus: Noli domine pater, se-
 cundum consuetudinem dare pauperibus tri-
 ticum, ne desit monasterio. Triticum enim
 non inuenitur. Abbas autem cœpit dicere fra-
 tribus:

tribus: Non infringamus filij, benedictionem patris nostri Theodosij. Videte, mandatum legis est, non expedit nobis illud transgredi. Verè ipse est, qui curam nostri gerit. Fratres autem persteterunt in sua sententia, dixerunt Abbati: Non suppetit nobis, quod dare possimus. Tunc Abbas contristatus ait illis: Ite, & secundum, quod vultis, facite. Non itaque, ut consuetum erat, dederunt benedictionem in die sancto cœnæ & Parasceves. Profectus postmodum, qui præerat horreis, aperuit ostium & reperit triticum totum germinasse. Quo coacti postea sumus illud in mare proiecimus. Tunc cœpit Abbas noster dicere fratribus: Qui patres nostri monita irrita facit, ista patitur. Labores nunc inobedientiæ meremur. Quingentos modios daturi eramus, & partem nostro Theodosio per obedientiam placuimus, fratresque nostros pauperes comitatus fuisset, nunc verò quinque serè millia modiorum tritici perdidimus. Quid lucrati sumus, filij? Quantum nobis ipsis nocuimus? Duo profectò mala egimus. Vnum, quia mandatum patris nostri præteruimus; alterum, quia spem in Deum non habuimus, sed in horreo nostro. Vel ex hoc discamus, fratres, quia Deus est, qui disponit omne humanum genus, quodque sanctus Theodosius inuisibiliter pro nobis filijs suis curam sollicitè gerit.

*Novus Moscu cap. 175. Prati spiritualis. Glycas
parte 4. Annalium. De Zenone Imperatore viro
eleemosynario.*

CAP. XXII.

Narrauit nobis quidam patrum de Zeno-
ne Imperatore, dicens, quod mulierem
quendam in filia ipsius iniuriosè tractauerit.
Illa autem vacabat in templo domine nostrae
Dei genitricis, orans eam, & deprecans, &
cum lachrymis dicens: Vindica me de Zeno-
ne Imperatore. Cum ergò multis diebus hoc
feceret, apparuit ei sancta Dei genitrix, di-
cens: Crede mihi mulier, ultionem tuam sæpè
facere volui, sed manus eius prohibet me.
Erat enim valde misericors, & eleemosynas
faciens.

*Novus Moscu cap. 201. Prati spiritualis. De quo-
dam viro Constantinopolitano nobilissimo, cui pa-
ter moriens, Dominum Iesum Christum reliquit
curatorem, facultatibus suis penè omnibus, filio
consentiente, in pauperes erogatis.*

CAP. XXIII.

Narrauit quidam patrum dicens: Adscen-
di aliquando Constantinopolim cuius-
dam necessitatis gratia. Cumque in Ecclesia
sederem, ingressus est quidam secularis, maxi-
mè illustris, atque fidelissimus. Is cum adspe-
xisset me, accedens salutavit cum omni chari-
tatis officio. Et post salutationem sedit iuxta
me, & cœpit interrogare de his, quæ pertine-
rent